

אהבת חינוך בע"מ

מאת שרון שטרק

כל הזכויות שמורות לכותבת ©

הדמויות-

טליה- גרושה פלוס שניים. בת 43

הקול- הבוס הגדול. רואה ואינו נראה.

יהל- צעיר רגיש ומוסיקאלי

לילי- עובדת ניקיון צעירה

המקום-

מתחם שידוכים וירטואלי

תמונה 1 - האור עולה על טליה, מקשיבה למנגינה מסתורית

טליה- ים

הקול- ים?

טליה- ים... מצולות הים. זה בסדר?

הקול- זאת אסוציאציה חופשית

טליה- הרבה אנשים אומרים **מצולות**?

הקול- אני לא יכול לחשוף פרטים של משתמשים אחרים. שאלה הבאה. מה יפה בעיניך?

טליה- מה יפה? וואו. חורף. אני אוהבת חורף, גשם זלעפות כזה, מטהר, שמכה בגבעות של צמחיה משתוללת ברוח-

הקול- ובמילה אחת

טליה- במילה אחת? סערה. דרמטית כזו, כמו בסקוטלנד. בנוף של צוקים נידחים, מעל ים גועש ואפרורי. והשקט הזה שאחרי ה-

הקול- אז במילה אחת, טבע?

טליה- בטח, טבע. יש עוד דברים

הקול- שאלה הבאה. אם הייתי חיה, הייתי-

טליה- אנטילופה

הקול- יופי. יופי. איך את מרגישה?

טליה- אוי אל תשאל, זה היה הסופ"ש שלי עם הילדים, הם רבים כול הזמן, ואני מוצאת את עצמי צועקת, ואז אני מרגישה אשמה, בלי קשר אני מרגישה אשמה-

הקול- רק, במילה אחת. נרגשת?

טליה- נרגשת?

הקול- את עומדת להכיר את האחד. ה-אחד.

טליה- כן כן

הקול- אהבת חינם חוסכת לך את הזמן וכוחות הנפש של כול מיני מערכות יחסים מיותרות. זה לא ג'יי דייט פה, אין פה כול מיני דייטים משמימים או שברונות לב. את מקבלת בדיוק את האחד שמתאים לך ל-ח-לו-טין. אז את בוודאי נרגשת.

טליה- כן, מאד

הקול- אז בואי, ספרי קצת על עצמך

טליה- אוקי. נולדתי בחיפה לפני 40 שנה. למדתי משפטים, אבל אני לא עוסקת בזה. אני עובדת בעמותה לנוער ב-

הקול- במילה אחת, גרושה?

טליה- אה, כן. אבל הגירושים טובים, אנחנו מאד מכבדים אחד את ה-

הקול- אז בואי, מה את מחפשת בגבר?

טליה- שאלה טובה

הקול- תודה

טליה- אני מחפשת מישהו לא מריר, לא תוקפני, לא מתחשבן. לא מקריח, , הוא יכול להיות קרח אבל לא מקריח, זה מאד קשה להם, השלב בייניים הזה. מישהו עם אופי חזק, אבל גמיש

הקול- אז גמיש?

טליה- כן, מישהו סימפטי, עמוק, לא תחרותי, אבל כן אסרטיבי, כריזמטי, נאה, ספורטיבי, שלא מזיע הרבה, שאוהב לבשל, אבל משאיר אחריו נקי, ועם הרבה הומור ושמחת חיים-

הקול- הומור ושמחת חיים זה שלוש מילים-

טליה- שיכניס קצת פלפל, קצת קסם, לחיים שלי

הקול- ובמילה אחת?

הקול- קליל. אמפתי. סלחן. מישהו שידוע להקשיב, ושאוהב ללטף, זה מאד מרגיע אותי.

הקול- בקיצור, אהבה

טליה- ברור. אהבה. זה נשמע קצת קלישאתי-

הקול- מצטער, מבחינה מתמטית, לקלישאות יש ערך כמו לכול דבר אחר

טליה- בסדר, אבל אני לא צריכה פרחים עם לבבות משוקולד וצימר 'רומנטי' בצפון, עם פקקים בחזור, וכל זה

הקול- את לא אוהבת פרחים?

טליה- כן

הקול- ושוקולד מריר עם נגיעות אגוזים?

טליה- זה בדיוק השוקולד שאני הכי אוהבת

הקול- נו בוודאי. תראי, האלגוריתם משתמש ברשתות נוירונים עמוקות לקלוט את הניואנסים האישיותיים שלך, הופך אותם למספרים ומריץ אותם מול טריליוני נתונים המנותחים בלמידת מכונה מפוקחת ובלתי מפוקחת,

טליה- כן, קראתי בדה מרקר

הקול- ובאותו הזמן מבקר את עצמו בתוקף צולב, כך שאין אצלנו מקום לטעות. פשוט אי אפשר להתווכח עם המספרים. אז טונה, או אבוקדו?

טליה- אבוקדו. לא טוב לי טונה

הקול- אשראי או מזומן?

טליה- זה לא חינם?

הקול- נהדר, עכשיו בזמן שאני שם את כול הנתונים האלו בבלנדר, אני פותח לך חשבון אצלנו. את רק צריכה להסכים לשביעות רצון מוחלטת

טליה- מסכימה

הקול- מה שם המשתמש

טליה- טליה

הקול- טליה ברוכה הבאה לאהבת חינם. עכשיו, עצמי עיניים, ודמייני מערכת יחסים מושלמת

טליה עוצמת את עיניה ומתרכזת

הקול- אוקי. אהה, כן. כן. אני מבין.

טליה מתרגשת ככלה, מוחה דמעה. יהל מופיע

תמונה 2

יהל- הי. יהל

טליה- יהל..

יהל- וואו. זה ממש. את ממש. הטעם שלי. מסתבר

טליה- נולדתי בחיפה-

יהל- לא ידעתי למה לצפות-

טליה- אני מאד אוהבת לטייל-

יהל- את נראית מאד נחמדה-

טליה- תודה, אני טליה,

יהל- טליה. שנשב?

טליה- בטח. אז מה אתה עושה, ככה, בחיים?

יהל- תרצי שאני אקרא לך טל טל? טליהלינקה,

טליה- (מתפוצצת מצחוק) טליהלינקה! נו, מה?

יהל- מה?

טליה- מה אתה עושה?!

יהל- תנחשי

טליה- לא יודעת

יהל- אני עושה מוסיקה

טליה- אתה מוסיקאי?

יהל- זה לגמרי החלום

טליה- מעניין. זה נשמע. איפה אתה מנגן? בישראל? בחול?

יהל- בישראל

טליה- מה, קלאסי? מודרני? ג'אז?

יהל- כן. תווים. אקורדים

טליה- אה. לא, בסדר. ויש בזה עבודה?

יהל- בעיקרון אני מתחיל ללמוד בשנה הבאה

טליה- אויש, הגב שלי. תגיד, מה בחרת בשאלון, אבוקדו או טונה?

יהל- בשאלון? טונה

טליה- אני אלרגית לדגים

יהל- לא נכון, אני מזל דגים! איזה מזל את, פיתה? ... יו, פיתה. אני קורא לך פיתה, בסדר?!

טליה- 'פיתה'?

יהל- פיתה שלי, עגלגלה ומושלמת.

טליה- אה, יהל, אם יש משהו שאני לא זה עגלגלה

יהל- יש לי כול כך הרבה לספר לך. ממממ... אני ישן עם גרביים. אני אלוף בפורטנייט. רקדתי בהורה אפרוחים, ואני קורא מלא קומיקס. חשוב לי להגיד לך שלא עשיתי צבא, בגלל אלרגיה לחולדות

טליה- רגע, מה "אפרוחים"? ואיזה קומיקס? יומנו של חנון? קפטן תחתונים?

יהל- יותר את הקלאסיקות. קראת את זה?

טליה- לא, הבנים שלי. התאומים, יש לי תאומים בכיתה ז'. אני יותר קוראת את פרנזן

יהל- מה את אומרת. את גרושה?

טליה- כן. אני גרושה. גרושה. אני שונאת את המילה הזאת, יש בה כול כך הרבה אלימות.

יהל- אוי, זה בטח לא כיף

טליה- לא. זה לא כיף. לא כיף. בכל אופן, אני יותר מתחברת לספרות מופת. יותר בכיוון של תומאס מאן, מישל וולבאק, איין מקיואן-

יהל- לא מכיר

טליה- אתה חייב. הוא מורכב, ושנון, ורציני, והתחקירים שלו... בלעתי את כול הספרים שלו. בזמן שאתה קורא ספר אחד הוא כבר מוציא אחר, חדש, ועוד אחד, ועוד אחד. זה לא נגמר

יהל- את לא חייבת לקרוא את כולם

טליה- בטח שלא. גם פילטיס מכשירים אני לא חייבת, אבל אני עושה פעמיים בשבוע, ותאמין לי שזה עינאי, משעמם מוות

יהל- אז, אני לא מבין

טליה- מה אתה לא מבין?

יהל- אם זה משעמם, למה-

טליה- אתה בטח גם שותה קולה, ואוכל מנה חמה!?

יהל- לפעמים

טליה- בן כמה אתה?

יהל- בת כמה את?

טליה- אני גדולה ממך לפחות בשש, שבע שנים-

יהל- נראה לי שיותר

טליה- כן? טוב, ברור לך שיש פה איזו טעות, כן? זה לא עבד, למרות כול הטכנולוגיה וזה

יהל- למה את אומרת את זה?

טליה- כי מין הסתם, יש פה טעות. אתה לא... בן כמה אתה!?

יהל- 19

טליה- 19!?! 19? אני נראית לך בת 19?

יהל- לא

טליה- בדיוק. אז זה לא הגיוני. (צועקת לחלל) סליחה? סליחה!?

יהל- אאוץ'. יש לי שמיעה אבסולוטית. שנייה. זה בגללי? אמרתי משהו לא בסדר? עשיתי משהו לא-

טליה- מה אתה בכלל עושה כאן בגילך? אתה יודע הדור שלכם כל כך מפונק. עם כול האמזון ואלי אקספרס, מחכים שהכול יגיע אליכם ישר עד הבית. אתה יודע כמה אני התלבטתי לפני שנכנסתי לכאן? כמה התחבטתי?! תצא, תכיר, תלך להפגנות. צעירות אוהבות גברים שנלחמים

יהל- אני אלחם. אני אלחם דרך האומנות שלי

טליה- נו באמת. תשמע, אני לא יודעת מה הסיפור שלך. אבל בשבילי זה לא משחק-

יהל- גם בשבילי

טליה- אני מחפשת קשר רציני, לא ילד-

יהל- ברור

טליה- אני נושקת לארבעים

יהל- את לא נראית יותר משלושים ושבע

טליה- נכון, אבל עברתי כבר כל כך הרבה ניסיונות כושלים, כל כך הרבה פשרות, בבית, בעבודה, למדתי משפטים, עזבתי את המקצוע, אני עובדת בעמותה ל, לא משנה, אני רוצה את הדבר האמתי. פעם אחת, אני רוצה לקבל מה שמגיע לי

יהל- (אוחז בידה) זה הכי מגיע לך,

טליה- לך בכלל הייתה אי פעם מערכת יחסים?

יהל- מה את חושבת שאני, איזה בתול? אני בן אדם מאד יצרי, מאד מיני, אני מאונן מגיל עשר, בלי הפסקה. בכיתה ט' כבר-

טליה- יופי לך. הלו! יש פה טעות. זה כל כך איטי פה. אפשר בבקשה לצאת עכשיו?

יהל- אימאלה חכי רגע

טליה- אתה קראת לי עכשיו אימאלה?

יהל- לא. מה פתאום, פיתה, את לא מרגישה את זה?

טליה- את מה?

יהל- את זה?

הוא מסמן למרחב שבניהם. מוסיקה נשמעת

טליה- לא

יהל- מה את חושבת שאמור לקרות?

טליה- לא יודעת. אתה אמור להעלם

יהל- מה פתאום

טליה- או אני. לא יודעת, מצטערת אני פשוט לא יכולה לבזבז את הזמן

היא יוצאת

יהל- (מאזין) רגע, איזה יופי... (מבחין שיצאה) אני אקרא את פרנזן!

יוצא בעקבותיה

טליה- (נכנסת) איך חוזרים למסך הקודם?

היא יוצאת

יהל- מה זה היה? מישל וולבק?

יוצא בעקבותיה. היא נכנסת שוב

טליה- מה זה בכלל המקום הזה?

יוצאת

תמונה 3 - לילי נכנסת, מנקה

לילי- אדוני? אדוני?

הקול- כן לילי

לילי- מה קורה?

הקול- כן, איך אני יכול לעזור לך

לילי- ...צריך לעשות ספונג'ה

הקול- בסדר, מתכוון לספונג'ה

לילי- רגע... יש לך רגע?

הקול- לא

לילי- אפשר שנחליף לאג'קס?

הקול- מה זה?

לילי- אג'קס. זה כף. זה טוב

הקול- לא.

לילי- כן! אג'קס זה הרבה יותר טוב.

הקול- ממה?

לילי- אז אפשר?!

הקול- לא!

לילי- מה? למה?

הקול- כי לא. אני לא מחליף עכשיו את הסטוק

לילי- אבל למה?

הקול- כי ככה. את לא מבינה בזה, את לא באמת-

לילי- אז זהו, אני כן

הקול- מה כן?

לילי- אני כן מבינה, לאג'קס יש ניחוח מושלם

הקול- את יודעת מה זה ניחוח?

לילי- מה זה?

הקול- ניחוח? ניחוח זה כימיקלים שמתנדפים באוויר, ונקלטים דרך האף במרכז הריח במוח, מדהים. ללא מעבר דרך התלמוס, כמו חושים אחרים.

לילי- התלמוס?

הקול- כן, התלמוס. התלמוס. על התלמוס דיברנו. את לא זוכרת?

לילי- סליחה. אז אפשר?

הקול- מה?

לילי- לקבל אג'קס?

הקול- עוד פעם אג'קס? מה יש לך עם האג'קס, למה זה כל כך חשוב?

לילי- כי אני חייבת. זאת הפעם הראשונה שאני מבקשת ממך משהו!

הקול- לא, זאת לא הפעם הראשונה

לילי- מתי ביקשתי משהו

הקול- אוי באמת. ביקשת. את פשוט לא זוכרת. זה בור ללא תחתית

לילי- זה לא

הקול- זה כן. את לא צריכה את זה

לילי- אני כן

הקול- לא באמת.

לילי- לא נכון. אני כן-

הקול- די!!! זה תמיד אותו דבר. תסתפקי במה שיש. זה עובד מצוין

לילי- ... אבל זה לא זה עובד. אני עובדת כול הזמן, וזה לא עובד. מה אני, משרתת? אתה לא אוהב אותי? תן לי אג'קס... תן לי אג'קס... קשה לי... אתה לא נותן לי כלום

הקול- אני נותן לך הרבה מאד לילי, יותר מלכל אחד אחר

לילי- אין פה אף אחד אחר

הקול- ועדיין, את כמו הבת שלי

לילי- ממש. "כמו"

הקול- זה הרבה יותר טוב. אפילו חשבתי להציע לך קידום

לילי- קידום?

הקול- כן. מה היית רוצה לעשות?

לילי- תלוי. מה התנאים?

הקול- תלוי. איזה ניסיון יש לך?

לילי- באיזה קטע?

הקול- בקטע של עבודה

לילי- בניקיון, תכלס

הקול- אז אני אשמח לקדם אותך למנהלת אגף התחזוקה

לילי- מנהלת אגף התחזוקה? מה כולל התפקיד?

הקול- זה כבר לשיקולך. כבוד המנהלת

לילי- תודה. תודה אדוני. אני כול כך מאושרת

הקול- ועכשיו תזדרזי. חייבים לחזור לעבודה

לילי- כן כן. מנהלת אגף התחזוקה. מנהלת אגף התחזוקה

היא מנקה. יוצאת

תמונה 4 - טליה

הקול- כן טליה

טליה- סוף סוף

הקול- תסלחי לי, עיכוב קטן במערכת

טליה- זה לא עבד

הקול- לא יתכן

טליה- יצא לי נער מחוצ'קן, לא קרוב למה שביקשתי

הקול- תני לזה זמן

טליה- איזה זמן? זה פער של עשרים שנה

הקול- זמן זה דבר יחסי, את יודעת. האלגוריתם קולט בשבריר שנייה את מה שלוקח לאנשים תהליך שלם.

טליה- אבל אני לא מעוניינת בתהליך **אתו**. מה בכלל מנת המשכל שלו?

הקול- אני מנוע מ-

טליה- לא משנה, תביא, תביא לי חדש

הקול- תסלחי לי. זה לא רציני. לא לפי המספרים. לפי המספרים, איפה את... או הנה... בדיוק. כמו שחשבת, את קשה, לא זורמת, לא גמישה, סקפטית, ביקורתית ומרוכזת בעיקר בעצמך, חייבת להיות צודקת, להגיד את המילה האחרונה, ורק הבוקר אכלת צ'יריוס מהקערות של הבנים.

טליה- איך זה קשור?

הקול- ספציפית זה אולי לא קשור, אבל בגדול, זאת מי שאת, אז ברור שיהיו לך השגות לגבי האחד שלך! האלגוריתם צפה מראש שהאישיות שלך תחזור לעמוד הבית עם תלונות, ולא משנה מה.

טליה- אז פה אתה טועה, כן משנה מה. תראה, היהל הזה לא בא בחשבון. הוא ילד לא בשל, לא מלוטש, תמים כזה, אני מרגישה כמו זקנה לידו. מה זה מספרים? אין פה שום **מכנה משותף**. זה לא מעניין, זה לא מאתגר, זה אפילו לא מחמיא. חבל!

הקול- תגידי, יכול להיות שלא דייקת ב**מספרים** שנתת לי?

טליה- עוד פעם מספרים. מה זאת אומרת?

הקול- מה את חושבת?

טליה- 43.

הקול- מה?

טליה- בסדר, ארבעים ושלוש

הקול- מה ארבעים ושלוש?

טליה- אני, בת 43

הקול- ארבעים ושלוש

טליה- נו כן,

הקול- ארבעים ושלוש

טליה- אני לא עושה מזה עניין

הקול- זה עניין, זה לחלוטין עניין.

טליה- אתה עושה מזה עניין. אני עושה פילטיס פעמיים בשבוע, מרגישה נהדר, חוגגת את-

הקול- האלגוריתם עובד עם מספרים, ארבעים ושלו-

טליה- הבנתי, אז תוסיף שלוש

הקול- כבר הוספתי

טליה- מתי?

הקול- מלכתחילה. אישיות כמו שלך זה פלוס שלוש באוטומט

טליה- "אישיות" כמו שלי?

הקול- נכון

טליה- מה אתה אומר (היא מנענעת את גופה באופן שרירותי)

הקול- מה את עושה?

טליה- תגיד לי אתה! (מורידה נעל) אני עד כדי כך צפויה?

הקול- אה, (משליכה את הנעל) כן

טליה- טוב, בסדר, אבל אני לא איזה שטנץ שאפשר לקטלג. ועם כול הכבוד למספרים שלך, עובדה שבסופו של יום זה לא עובד. אני בפרוש אמרתי שאני מחפשת מישהו אסרטיבי, עם קלאסה, ושיהיה קצת הארד טו גט

הקול- לא אמרת את זה, אמרת סלחן, שאוהב ללטף,

טליה- בסדר, אז עכשיו אני אומרת. ותרשום. או שיש לך כזה בן אדם, או שאני מבקשת לצאת

הקול- לצאת את לא יכולה. היציאה היא זוגית בלבד. את הסכמת לתנאי העסקה-

טליה- איזה תנאים?

קול- שביעות רצון מלאה.

טליה- אין בעיה. אז תביא לי את הבן אדם הנכון. אני לא שילמתי כדי ש-

הקול- את לא שילמת

טליה- בסדר, כי זאת אפליקציה חינמית

הקול- זאת הגרסה החינמית

טליה- אה. יש עוד גרסה?

הקול- אהה

טליה- ומה ההבדל?

הקול- זה לא מתאים לכולם

טליה- מאד קשה לי עם האמירה הזאת, אני לא כמו כולם

הקול- מה שתגידי. את מוזמנת לשלם. גרסת הפרמיום שלנו מאד מאד מומלצת

טליה- ומה זה נותן?

הקול- הפרמיום, זה כבר סיפור אחר לגמרי. הרבה יותר מהיר, עם כול מיני פינוקים ושדרוגים. יש סימולציות, יש **בריכה**, והתשובות בשתי מילים. מאד איכותי ומונע לחלוטין טעויות וסטיות תקן.

טליה- אז יש פה טעויות לפעמים

הקול- לא אמרתי את זה

טליה- אמרת ש-

הקול- שזה מאד מאד מומלץ.

טליה- וכמה זה עולה?

הקול- זה כבר תלוי בך-

טליה- בי?

הקול- מה את מוכנה לתת בשביל אהבה?

טליה- מה זאת אומרת, הכול!

הקול- ובשתי מילים?

טליה- את "כול כולי". לא טוב?

הקול- אה. תלוי מה את רוצה בתמורה. נניח, חמישה שקלים. זה מספיק לקרטיב, נכון? אבל אם מתחשק לך מגנום, צריך להוסיף. השאלה היא כמה

טליה- כמה?

הקול- **במספרים**. אני עובד עם **מספרים**. הרי אם את נותנת איברים מהגוף שלך, או אפילו את אחד הילדים, האלגוריתם לא יודע לעבד את זה.

טליה- חס וחלילה את אחד הילדים!

הקול- בדיוק. אז כמה. **במספרים.**

טליה- לא יודעת, מיליון!

הקול- ובשתי מילים, מיליון דולר

טליה- לא, שקל

הקול- היום לא קונים דירה במיליון שקלים. אהבה שווה פחות מדירה?

טליה- אז עשרה מיליון. זאת שאלה תיאורטית, כן? אין לי את הסכומים האלה

הקול- אין לך עשרה מיליון?

טליה- ברור שלא, גם לא מיליון

הקול- אז כמה יש לך?

טליה- איפה?

הקול- בעובר ושב?

טליה- רגע, על מה אנחנו מדברים? כמה זה עולה הפרמיום הזה?

הקול- הפרמיום? עשרים ותשע תשעים

טליה- אז תגיד, עשרים ותשע. מה זה כול השאלות האלה? שדרג אותי

הקול- כבר שדרגתי. אישיות כמו שלך זה שדרוג באוטומט. אין לי זמן לבזבז. עכשיו, בואי, עצמי עיניים. ודמייני לך מערכת יחסים **פרמיום**

טליה מדמיינת

תמונה 5 - יהל נכנס

יהל- פיתה?

טליה- אימאלה! מה זה?

יהל- שדרגתי

טליה- מה אתה עושה פה?!

יהל-. שדרגתי לנו

טליה- לא לא. אני בפרמיום

יהל- בדיוק, שדרגתי לפרמיום. יש בריכה, ועוד -

טליה- אבל מה אתה עושה בפרמיום שלי?

יהל- שלנו! ... איזה מהירות זה?

טליה- לא, אני לא מעוניינת ש-

התאורה משתנה ללילה של כוכבים

יהל- וואו

טליה- זה עושה לי סחרחורת

יהל- תראי את הכוכבים

טליה- לא אני לא מבינה מה קורה פה. זה לא יאומן, על זה לוקחים עשרים ותשע?

יהל- זה לא יפה?

טליה- לא! אני ביקשתי מישהו אחר. מה אכפת לי כוכבים?

יהל- ביקשת מישהו אחר?

טליה- כן

יהל- למה?

טליה- ככה. מה זה. וגם נתנו לי להבין ש- שאני מקבלת את הכי- "מגנום". אבל מסתבר שזה הכול חנטריש. עבודה בעיניים

יהל- איזה מצחיקה, תני לזה צ'אנס. זאת אחלה טכנולוגיה.

טליה- הבנתי, יופי של "טכנולוגיה", את מי זה מעניין?

יהל מתיישב "לנגן" על פסנתר דמיוני, ובו בזמן מופתע לשמוע את המוסיקה הנשמעת

יהל- זה לגמרי מדעי. הם...

טליה- מנצלים תמימות של אנשים

יהל- פשוט תקשיבי...

טליה מתקרבת בפתאומיות ומנשקת אותו נשיקה ארוכה

טליה- די עם זה

יהל- לא עשיתי כלום

טליה- נישקת אותי! או שזאת האפליקציה?

יהל- לא! פיתה, נשבע לך. זאת את. את נמשכת אלי

טליה- אני לא נמשכת אליך

יהל- ממה את מפחדת?

טליה- באיזה עולם אתה חי? חם לי

יהל מסמן בידו והתאורה שוב משתנה

יהל- את רוצה לשחות?

טליה- אין לי בגד ים

יהל- בואי נקפוץ למים

טליה- איזה מים?

יהל- (רוכן ל"מים") מה יהיה אתך, את כול כך רצינית

טליה- ("שותה") זה מים?

יהל- את שתית מזה?

טליה- היה לי חם

יהל- (מרצין) אוי לא. לא בפרמיום.

טליה- אימאלה, מה זה?

יהל- את בלעת את זה?

טליה- אימאלה מה יקרה לי? למה לא אמרת לי שאסור?

יהל- לא שאלת. למה שתית מזה? זה לשחייה. למה עשית את זה עכשיו?

טליה- אימאלה

יהל- מה עבר לך בראש? זה מסוכן. אוי לא. אוי לא. טוב, אני אשתה אתך. אין ברירה. מה שיהיה יהיה

טליה- מה? לא. מה אתה עושה? חכה רגע-

יהל- לא, אין לי בשביל מה לחיות. ("שותה") אאאה אאאה! גע גע גע גע, חחחחחחחחחח, חחחחחחחחחח...

טליה- לא! תפסיק עם זה! מה אתה עושה?

הוא רודף ומרים אותה. היא צורחת, אך הצרחות נהפכות לצחוק משוחרר. לבסוף הם נעצרים כחתן וכלה על המפתן

יהל- אנחנו כל כך מתאימים

טליה- אתה כזה אינפנטיל

יהל- ואת כזאת תמימה. עובדים עליך בשנייה

טליה- מה זה בכלל?

יהל- זה כמו מים

טליה- כמו מים?

יהל- רק הרבה יותר טוב

הם שותים מהמים הבלתי נראים

טליה- די. מסתובב לי הראש

יהל- את כל כך יפה

טליה- ואתה כזה- שרוך

יהל- אני אוהב אותך

טליה- ואני אותך. אתה מדהים

יהל- את

טליה- מה קורה פה?

יהל- בואי!

הם נעלמים

תמונה 6 - לילי מסדרת ומנקה

הקול- (קצת חסר סבלנות) מה קורה? מה את עושה?

לילי- מה אני עושה, אני מסדרת ומנקה כאן. מה אני עושה

הקול- הכול בסדר? מה קורה אתך?

לילי- תגיד לי אתה. חשבתי שאני מנהלת, אבל מין הסתם-

הקול- מה?

לילי- אין פה אף אחד

הקול- אז מה?

לילי- אז אני לא המנהלת

הקול- את כן

לילי- את מי?

הקול- אויש נו, באמת

לילי- את מי?!

הקול- מה זה משנה? מה זה כול השאלות האלה?

לילי- כי אתה סתם-

הקול- אני לא **סתם**. אני אף פעם לא **סתם**.... (בלית ברירה) את מנהלת אותי, בסדר? אבל תזדרזי. כי אין לי את כול היום

לילי- אבל... מה לעשות?

הקול- לא יודע לילי, תעשי את העבודה שלך!

לילי- אוקי, אוקי. אההמממ... אז דבר ראשון,

הקול- כן?

לילי- אנחנו נצטרך כאן... אג'קס

הקול- מה זה?

לילי- אג'קס

הקול- מה הקשר אג'קס, לילי, זה לא עובד ככה

לילי- אבל זה מה שאני רוצה

הקול- (מאבד סבלנות) כן רוצה, לא רוצה, מה זה קשור, זה חוסר אחריות

לילי- אבל אמרת ש-

הקול- ניהול זאת עבודה **קשה**, זה לא לשבת רגל על רגל. זה לקבל החלטות לבד,

לילי- אוקי

הקול- זה בעיות שצצות כול הזמן, זה מאזן שלילי, זה לדחוף את העסק קדימה, להמציא יש מאין, להילחם בבירוקרטיה, בגירעונות, בכל מיני שמועות, לעמוד ביעדים, לחשוב לטווח הרחוק.

לילי- (פורצת בצחוק מטורף) חחחחחחחחחחחחחחחח!

הקול- מה?

לילי- (צוחקת בטירוף) חחחחחחחחחחחחחחחח!!!

הקול- (מת מסקרנות) מה? נו מה?...

לילי- זה מה שאתה עושה שם? חחחחחח. זה נשמע זוועות!!!

הקול- (מצטרף לצחוק שלה) חחחחחח.... (פתאום מתפקע מצחוק) כן... כן....

לילי- איכסה!

הקול- (צוחק בשיחרור) זה די...הההה..חחחחחההה

בהדרגה הם מפסיקים לצחוק. יש ביניהם רגע. לילי מביטה בו כמו בסרטים, רגע לפני שמתנשקים. היא מסירה כתפיה

הקול- (מתחיל להילחץ) מה את עושה...

לילי- אני רוצה אותך

הקול- אותי... את השתגעת?

לילי- בוא. בוא אלי

הקול- אני לא... מה את מקשקשת...

לילי- (חרמנית) אני כל כך... לבד פה-

הקול- את לא לבד-

לילי- (חרמנית)...כן..כן... יש לי חור ב...

הקול- אין לך שום חור, תפסיקי... אין עכשיו זמן ל...

לילי- (מנסה להסיר את האוברול) אף פעם אין זמן, אין זמן, ואין מקום...

הקול- אני אומר לך, זה לא יגמר טוב...

לילי- אני מנהלת עליך, שתבוא מיד!

היא מורידה את האוברול

הקול- מה את עושה! תעצרי את זה! אנחנו לא יכולים... את... אני לא יכול... אני... את... את עובדת פה... את יודעת מי את בכלל? את יודעת מה את...

לילי- מה? (היא קופאת)... מי אני? אני לא יודעת (פאזזה) מי אני?

הקול- תראי אותך. תראי איך את נראית, עומדת פה ככה, מה את עושה?

לילי- (היא מביטה בעצמה, כמו בפעם הראשונה) מה זה? אני לא מבינה

הקול- אני אנסה להסביר לך, לילי... אני סיפרתי לך פעם על הנכה והמיליונר?

לילי- לא

הקול- שני הצדיקים האלו היו הזוג הראשון שלנו. הם הגיעו לכאן עוד בשלב הבטא. היא הייתה נכה, אבל מותק של בן אדם. והוא היה מיליונר, אבל משעמם משעמם. בודד בודד ומשעמם משעמם, תחשבי הכי משעמם שלך,

לילי- אני חושבת

הקול- אז יותר. עם כול הכסף, הוא לא הצליח למצוא אהבה. אבל אז הוא הגיע לאהבת
חינם. אהבת חינם הצילה להם את החיים. והם היו ההוכחה שהאלגוריתם עובד. אני לא
רוצה לחשוב איפה הם היו היום אלמלי!

לילי- ואיך זה קשור אלי?

הקול- (נלחץ) איך זה קשור אליך? איך זה קשור אליך?! את באמת לא מבינה? את רוצה
להרוס פה את הכול?! אני בניתי את הכול **בשתי הידיים**. טוב, אני אוטודידקט. אלטרואיסט
ואוטודידקט, (כועס) אבל אני מאד ממליץ גם לך! אנחנו לא יכולים להרשות לעצמו לאבד את
ה...בושה וחרפה. אנחנו עושים פה עבודת קודש.

לילי- עבודת קודש? לא הבנתי כלום

הקול- אנחנו שולטים בעניינים, אנחנו מנהלים את המצב

לילי- אנחנו מנהלים-

הקול- אנחנו לא נותנים למצב לנהל אותנו. להרוס את כול מה-

לילי- אנחנו לא נותנים למצב, איזה מצב-

הקול- אנחנו לא מתעסקים פה בשטויות, מדובר פה בחיי אדם!

לילי- בחיי אדם...

הקול- את שומעת, לילי, אל תעשי שטויות!

לילי- אני?! שטויות?!... למה אני? (היא באה לצאת) ומה עם האג'קס? (הוא לא
עונה)...אדוני?

יוצאת

**תמונה 7 - טליה בהריון מתקדם. היא ויהל שרים ורוקדים לצלילי השיר RESPECT של
להקת ERASURE**

I tried to discover a little something to make me sweeter
Oh baby refrain from breaking my heart
I'm so in love with you
I'll be forever blue
That you give me no reason,
you know you're making me work so hard
That you give me no soul
I hear you calling
Oh baby please give a little respect to me.
And if I should falter,
would you open your arms out to me?
We can make love not war,

and live in peace with our hearts
 I'm so in love with you
 I'll be forever blue
 What religion or reason could drive a man
 to forsake his lover?
 Don't you tell me no soul.
 I hear you calling
 Oh baby please,
 give a little respect to me.

יהל- תראי אותך!

טליה- עד שפגשתי אותך התביישתי לרקוד!

יהל- משוגעת. מה את מוצאת בי בכלל?

טליה- אתה קסם. קסם של דבר

יהל- בא לך שניקח קצת חופש? מגיע לך, רגע לפני הלידה

טליה- ולהיעלם ככה מהעבודה? מה עם התאומים?

יהל- אז אני לוקח אותך לגלידה

טליה- כזה שובב

יהל- אווץ'... פיתה שלי, פיתה עם פלאפל

תמונה 8 - לילי נכנסת

לילי- הי

טליה- כן?

לילי- לילי. תחזוקה

טליה- אפשר לעזור?

לילי- יש לכם רגע?

טליה- מה הבעיה?

לילי- דביק. (מנקה)

טליה- מה את עושה? אתה הזמנת עוזרת?

יהל- לא

לילי- אני לא יכולה לראות שמלוכלך. יש לכם אולי סיגריה?

יהל- אנחנו בהריון. וגם לא מעשנים

לילי- גם אני לא. אני חושבת להתחיל

טליה- איך אמרת שקוראים לך? אני חושבת שיש לך איזו טעות, את מי את מחפשת?

לילי- אתכם

טליה- אותנו? אנחנו מכירים?

לילי- לא. אני יכולה רגע לשבת. זה פשוט לא פייר

יהל- מה קרה?

לילי- אני רק רוצה לנוח. אני כל כך עייפה. אני עובדת כל כך הרבה. אני עובדת בלי הפסקה

יהל וטליה מחליפים מבטים

יהל- את רוצה אולי קפה?

לילי- אני לא שותה קפה

טליה- משהו אחר אולי? מים?

לילי- לא, אני לא שותה. בכלל.

יהל- אז את רוצה אולי עוגייה?

לילי- תודה! אין פה עוגיות

יהל- (לטליה) אין לך עוגיות?

טליה- בוודאי שיש

לילי- לא. אין. זה פירורים על החומרה

טליה- מאיפה לך מה יש פה?

לילי- אני עובדת פה

טליה- פה? מה זאת אומרת פה? את נכנסת אלינו?

לילי- כשאתם לא כאן, זה בסדר. כשאתם כאן אסור. זה הכי לא פייר. כי אז זה כבר נחשב "שטויות", והוא לא מרשה

יהל- מי?

לילי- כאילו, מי אתה בעצם? מי שמך? בוא תחשוף את עצמך. אוטוידקט עאלק, איפה אתה? מישהו בכלל רואה אותך ממטר?

טליה- אני לא מבינה מה את אומרת?

לילי- מה כבר ביקשתי? אג'קס?! זאת הבעיה שלך?

יהל- אני לא מבין לאן היא מדברת...

לילי- לך מותר הכול ולי כלום? העיקר שאני אעבוד כול הלילה?

טליה- בשביל מי את עובדת?

יהל- את עובדת לילה?

לילי- בעיקר בלילה. אנשים יותר בודדים בלילה

יהל- את רוצה שאני אברר לך בפיצה פוט? תמיד מחפשים שם עובדים

טליה- פיצה פוט? מה זה פיצה פוט?

יהל- אני ממלצר שם. פיצה מעולה. בסיס פלוס טיפים. (לילי) כדאי לך

לילי- הלואי. הוא לא ייתן לי

טליה- מי לא ייתן לך? מה את עושה?

לילי- ניקיונות

טליה- "ניקיונות"? רק ניקיונות? את בטוחה?

לילי- כאילו, מנהלת אגף, אבל זאת עבודה בעיניים

טליה- (ליהל) תביא לי כיסא (לילי) תקשיבי, זה לא עסק ככה, בחורה צעירה כמוך את יכולה לעשות המון דברים אחרים. תאמיני לי, אני עובדת בעמותה,

יהל- עמותה למה באמת?

טליה- לא עכשיו בייבי. אני מכירה המון בחורות כמוך, זה אולי נראה לך עכשיו שהכול שחור, ושאת לא יכולה בלעדיו, אבל את יכולה, תאמיני לי, זה תהליך ארוך אבל יום יבוא ו

לילי- מתי את יולדת?

טליה- מה?

לילי- מתי את יולדת? אני יכולה לעשות לכם בייביסיטר, אני אשמור על ה**תינוקת**

יהל- אני חושב שזה בן

טליה- אני מאד מקווה שזו בת

לילי- לפי המספרים הסיכוי לבת הוא 51 אחוז

טליה- כן, אנחנו לא צריכים בייביסיטר, אבל זה בהחלט כיוון שאת יכולה ללכת בו.

לילי- בבקשה, אני אעשה גם ספונג'ה.

טליה- אנחנו לא צריכים ספונג'ה מותק.

לילי- אבל אני רוצה להיות אתכם, בבקשה!

טליה- יש כול מיני מקלטי נשים. אני יכולה להפנות אותך. איפה הטלפון?

לילי- לא לא. אני רק אשכב לי פה לרגע. לא אכפת לכם, נכון?

יהל- זה בסדר, אין לנו בעיה עם זה.

טליה- כמה זמן את חושבת לשכב כאן?

לילי לא מגיבה

יהל- מה השעה בכלל? יש לך שעון?

טליה- למה?

יהל- אני מתחיל להיות רעב

טליה- תגיד, אתה נרשם לאקדמיה למוסיקה, נכון? כי אתה לא יכול למלצר לנצח...

יהל- איזו אקדמיה? בירושלים? חשבתי ג'וליארד

טליה- איזה ג'וליארד עכשיו?

יהל- את לא רוצה שננסה שם? זה ביה"ס מדהים

טליה- אבל אני תכף יולדת. (לילי מזדקפת) טוב נדבר על זה אחר כך

לילי- הוא מנגן מאד יפה!

יהל- שמעת אותי? תודה. את מנגנת?

לילי- לא ניסיתי אפילו

יהל- באמת? בת כמה את?

לילי- לא יודעת

יהל- מה זאת אומרת?

לילי- זה לא ברור

יהל- מאיפה את? איפה למדת? חברים, הורים? משהו?

לילי- אני לא מכירה אף אחד

טליה- תשמעי, זה לא אמין הסיפור שלך, אף אחד לא מכיר אף אחד

יהל- שנייה רגע

לילי- אני לא מכירה אף אחד

טליה- מאיפה לי שהבוס לא שלח אותך להרים פה את תכולת הבית

לילי- איזו תכולה!?

יהל- תכלס. אין לך כמעט כלום

טליה- תסלחי לי, אני חושבת שאת צריכה ללכת. אם את רוצה, נתקשר למשטרה, ונגיש תלונה על הבוס שלך, אבל אנחנו חייבים לסיים עכשיו

יהל- בדיוק היינו בדרך לגלידה

לילי- אני רוצה גלידה! אני רוצה החוצה!

טליה- אז בבקשה, תצאי

לילי- אני לא יכולה. היציאה זוגית.

טליה- זוגית? (לילי מושיטה ידיה לבטן של טליה, אוחזת אותה) מה את עושה?

לילי- תשאירו לי את התינוקת

טליה- מה? יהל!

יהל מנסה להפריד. לילי שולפת תרסיס ומשפריצה לו בעין

יהל- אח. איה!

לילי- מה אכפת לכם?

היא מכוונת את התרסיס לטליה

טליה- הצילו. הצילו!

לילי מרססת אותה

הקול- לילי?! תצאי משם!

לילי- לא

הקול- תפסיקי את השטויות שלך. את תוקעת את ההרצה

לילי- לא רוצה. אני רוצה להיות עם החברים שלי. אני לא רוצה להיות לבד. אני לא יכולה להמשיך ככה.

מיואשת היא מכוונת את התרסיס על עצמה

הקול- בסדר, לילי. אני אביא לך אג'קס! אני אביא לך אג'קס

לילי- (על סף הבכי) אג'קס... אג'קס... אג'קס... כן...

הקול- בסדר, לילי... מספיק עכשיו. בואי, אני אתן לך את האג'קס, והכול יהיה בסדר

לילי- אג'קס... אני באה...

לילי יוצאת.

תמונה 9

הקול- ...סליחה על זה. מזל טוב.

טליה- מה קורה כאן?

יהל- אני מכיר את הקול הזה

הקול- הגעתם ליציאה, השלב האחרון. אהבת חינם בע"מ מודה לכם על השימוש. תיכף תעצמו עיניים, והשאר, היסטוריה

פאזזה

יהל- זה לא הבית שלך?

הקול- זה כמו-הבית, רק הרבה יותר טוב. אל תגידו לי שלא ידעתם

יהל- לא חשבתי על זה. אה, זאת ה- אפליקציה עדיין? את ידעת?

טליה- מה?

יהל- שלא יצאנו בכלל?

טליה- (משקרת) אה. ברור. ברור. אנחנו בתוך ה-

יהל- רצינית? אני לגמרי... אבל

טליה- מה?

יהל- נתת לי להבין שזה הבית שלך

טליה- אני? מה פתאום. זה היה ברור, מה זה, זה היה... ברור לגמרי, לא?

יהל- לא היה לי מושג. אני לגמרי איבדתי את הראש אתך. (לקול) כמה זמן אנחנו כאן?

טליה- כמה זמן באמת?

הקול- שבע דקות

טליה- אה, שבע דקות, כנראה.

הקול- בגלל השטויות שלי לילי, אני כבר לא יודע מה לעשות איתה

יהל- מה זה? מה שבע דקות? אני לא מבין איך בשבע דקות-

הקול- טבעי לגמרי. אתה לא מהנדס

יהל- וואו. ואני מרגיש שאני מכיר אותך כול החיים שלי. (לקול) אז רגע, מתי אנחנו יכולים לצאת?

הקול- ממש עכשיו, זה מה שאני אומר. רק כמה שאלות לסקר שביעות הרצון שלנו. איך המצב רוח מאחד עד עשר?

יהל- מדהים (פונה לטליה) נו?

טליה- מה?

יהל- תבחרי מספר. את לא רוצה לצאת? בואי, נלך לים, לפגוש את התאומים שלך. ניקח אותם לגלידה.

הקול- אז עשר, כן?

טליה- כן. כן.

יהל- יאללה, פיתה, מה קורה לך? בואי נצא

הם נעמדים זה לצד זה מוכנים לשיגור

טליה- למה אתה קורה לי פיתה?

יהל- נדבר על זה בבית

טליה- איזה בית?

יהל- שלך. לא?

טליה- אתה רוצה לבוא אלי?

יהל- אפשר גם לבוא אלי, אבל אני גר עם ההורים. (היא מתרחקת) מה?

טליה- לא, זה פסיכי לגמרי כול מה שקורה פה. זה פשוט לא אמתי, זה לא יכול להיות, מה זה שבע דקות?

הקול- זה הרבה מאד זמן במושגים של אות שעון פר מהירות גלישה

טליה- הטכנולוגיה הזאת. זה הכול שקר. אני גם לא מכירה אותך בעצם, אם זה באמת כמו שהוא אומר. המים האלה שנתת לי.

יהל- הכמו מים?

טליה- מה זה היה? סיממת אותי?

יהל- סיממת?

טליה- גרמת לי-

הקול- אולי עדיף שלא תדברו עכשיו!?

יהל- הכול בסדר? איך את מדברת? (לקול) מה זה, הורמונאלי?

הקול- לא לא

יהל- מה יש לך? מה קורה? אני מרגיש שאת מתרחקת ממני

טליה- אח. יש לי צירים

הקול- זה השטויות של לילי. היא בזבזה זמן.

הבטן מתחילה להבהב

טליה- אימאלה. מה זה? יהל!!

יהל מציץ מתחת לשמלתה. זה נורא. הוא "מיילד אותה". מהבטן יוצאת מעין מדוזת סיליקון מהבהבת. הם מזועזעים, מתקשים לעכל

טליה- זה לא ילד

יהל- אימאלה

טליה- זה לא ילד. זה לא ילד. לא...

יהל- ...מה זה?

טליה- מה זה?!

יהל- מה זה... אה?! בשביל מה זה? בשביל מה זה טוב?!

טליה- מה... מה עשית לי? הכנסת אותי להריון?

יהל- אני?

הקול- לא, זה כמו הריון. את לא באמת חשבת ש-

טליה- כמו הריון?!

הקול- זה לא אמור להגיע ללידה-

טליה- מה זה המשחק החולני הזה? כול זה, בשביל למכור לי-

הקול- מה למכור? מה פתאום למכור?

טליה- אותו?

יהל- אותי?! לא. זה לא קורה

טליה- ...אתה ידעת בדיוק בת כמה אני. מה בכלל הסיכוי שאני אכנס להריון-

הקול- ארבעה אחוז.

טליה- ניצלת את המידע שלך עלי. שנים לא הצלחנו להביא עוד ילד. אתה יודע כמה הפלות עברתי-

הקול- שמונה

טליה- ואתה מוכר לי פנטזיה של פוריות, טינופת.

יהל- טליה-

טליה- לא... מה אתה שותק לו?

יהל- אני לא רוצה לריב עכשיו. עצוב לי

טליה- הכול פה שקר

יהל- (מנסה, לקול) זה שקר...

טליה- משחקים לנו במוח, שנחשוב שאנחנו מאוהבים

יהל- לא, את זה אל תגידי... את לא אוהבת אותי?

הם מביטים זה בזה, הוא מבין דרכה שזה הסוף. הם מתחבקים, יהל זולג מבין זרועותיה לרצפה ומתייפח

טליה- (לקול) אתה רואה עם מה אני מתמודדת פה? זה נראה לך הגיוני? (עוזרת ליהל להתרומם) בוא, בוא...

יהל- את לא אוהבת אותי?

טליה- בגללך האמנתי לכול זה. בגללך. אבל זה נראה לך הגיוני? שנחיה ביחד? ושייראו אותנו... אני בחיים לא הייתי יוצאת אתך מפה.

יהל- טליה...

טליה- (לקול) אני לא יודעת מה לומר... אני לא מבינה מה עבר לי בראש שהייתי אתך.

יהל- טליה...

הקול- אבל איך השירות?

הם מתרחקים זה מזה עד שיהל נעלם

תמונה 10

הקול- אמרתי לך שהפרמיום לא מתאים לכל אחד

טליה- אני רוצה הביתה, לתאומים שלי, לחיים הרגילים שלי

הקול- (בעצב) הלואי. תאמיני לי שאני אשמח, אבל אני לא יכול. אני לא יכול... (היא מתיישבת) היציאה היא זוגית. זה לא אישי, כך בנוי האלגוריתם. אבל אני כן מציע לשדרג אותך למסלול ה-

טליה- לא! שום שדרוג. איזה שדרוג, אין דבר כזה, אני מטומטמת שבכלל חשבת... שאני אמצע פה אביר על... אני רק רוצה לילדים שלי, אני מרגישה שלא ראיתי אותם שנים-

הקול- שמונה דקות

טליה- הילדים, הכלב שמשתיין בסלון, זה מה שיפה בעיניי, לא סקוטלנד ולא נעלים, כול השאלות המטומטמות שלך

הקול- אני רושם. "הילדים"

טליה- מה אתה עושה?

הקול- מעדכן את מה שיפה בעיניך-

טליה- לא! אל תעדכן כלום! תוציא אותי מיד!

הקול- השתגעת? זה למסלול ה- VIP.

טליה- זה לא מעניין אותי! מה זה VIP?

הקול- ה VIP שלנו, זה ליגה אחרת לגמרי. הדה לוקס של הדה-לקס, תקשורת במרחבים רבי ממדים וכבל אופטי

טליה- אני לא מאמינה לך, אין שום דה לוקס, מה זה פה סוכנות רכב?

הקול- או, זה כבר נראה אחרת לגמרי.. את צדקת. גבר מטופח, בוגר, מצליח. כן כן. איש העולם הגדול, ולגמרי הארד טו גט

טליה- (בהקלה) אז כן עשית טעות. ידעתי, יש פה בכל זאת טעויות-

הקול- ב- VIP? לא, מאה אחוז הצלחה

טליה- אמרת את זה גם קודם-

הקול- אמרתי שהאלגוריתם מבקר את עצמו בתוקף צולב, כך שאין פה מקום לטעות

טליה- (בוכה בהקלה) אתה לא יודע מה עבר עלי! בסדר, תביא לי את הגבר המטופח. מי זה? מצליח אתה אומר? מה הוא, רופא?

הקול- אני לא יכול לחשוף-

טליה- ברור ברור, אני אדמיין... (היא עוצמת עיניים ומנסה לדמיין) שניה, ומה עם יהל?

הקול- מה אתו?

טליה- אני חייבת רגע להתנצל-

הקול- מה כבר עשית

טליה- תחזיר אותי שניה אחורה-

הקול- אי אפשר,

טליה- אני רק צריכה-

הקול- מה פתאום. את ב- VIP!

טליה- השארתי אותו שם לבד-

הקול- אל תדאגי. הוא תכף משתגר-

טליה- משתגר?! (קמה) לאן?

הקול- אני לא יכול לחשוף פרטים-

טליה- אני לא רוצה שהוא **ישתגר**-

הקול- הוא צעיר, הוא ישתגר. בטח ובטח אחרי איך שהתנהגת-.

טליה- אז תן לי לבקש סליחה!

הקול- זאת לא אשמתך. זה פער של 24 שנים.

טליה- (בתחנונים עצומים) תביא לי אותו!

הקול- אני לא יכול! זה לא קייטנה פה! יש פה מספרים!!!

טליה- ומה אומרים המספרים!?

הקול- שלמידת המכונה המפוקחת חשפה הפרש מסוים. הפרש של 52,337.89.

טליה- שקל?

הקול- דולר. תראי, אם **את** בוחרת להוסיף 52,337.89 בשביל לאזן את המספרים, ועבור זה לקבל מישהו שאתו האהבה כבר לא חינם, זה כבר עניין שלך, אבל **אני** אומר שזאת תהיה טיפשות מוחלטת

טליה- מה שער הדולר?

הקול- 3.541

טליה- אז זה יוצא-

הקול- מאה שמונים וחמש אלף שלוש מאות עשרים ושמונה שקלים וארבעים ושש פסיק שמונה אגורות. לא כולל מע"מ.

טליה- אבל מאיפה אני אביא את זה?

הקול- מה פתאום! אל תשלמי שקל! אל תחשבי על זה אפילו!

טליה- ועוד הוא ישן עם גרביים...

הקול- מחכה לך פה יופי של HOMBRE, VIP בכול רמ"ח אבריו. תשחררי, זה לא עושה לך טוב. וותרי על יהל. (היא מתחילה להנהן) בואי, אני הבטחתי לך, זה לא ג'יי דייט פה. אין פה שברונות לב. עזבי את רגשות האשמה האלה. רצית חדש, תקבלי חדש. הכי בוגר שיש

(טליה מנסה לדמיין)

הקול- כן, כן, זה הכיוון. רגע, מה? לא, זה לא הוא. את עושה טעות. הוא לא חינם אני אומר לך.

טליה- אין לי ברירה

הקול- מה אני אגיד לך

טליה- לא אכפת לי

הקול- בסדר, אני נאלץ לכבד את זה. וכן, אנחנו מכבדים גם דיינרס

טליה- יהל! יהההל!!!

היא נעלמת

תמונה 11 - לילי נכנסת לספונג'ה

הקול- סוף סוף. אכלה לי את המוח. כמעט שמונה דקות, אנעל דינק, תאמיני לי, כול הבוג'רס, פרמיום, VIP, בני אדם לא יודעים להעריך מה שנותנים להם חינם. ומי אוכל אותה?

לילי- מי?

הקול- אני! תזדרזי, לילי, חייבים לשכתב את המודול. מה קורה?

לילי- תודה על האג'קס, אדוני

הקול- נו איך? את מאושרת?

לילי- כן. זה פשוט... פשוט בדיוק אותו דבר

הקול- אני אמרתי לך. אבל התעקשת

לילי- באמת?

הקול- אלוהים, יש לך זיכרון קצר. ודווקא צדקת הפעם. בהחלט ניחוח נחמד. את לא מריחה את זה-

לילי- אדוני, אז אפשר תינוק?

הקול- מה זה?

לילי- אז תינוקת. אני יכולה?

הקול- אל תתחילי. מה תינוקת עכשיו?

לילי- למה לא?

הקול- כי ככה, לילי. את לא מבינה בזה

לילי- אבל אני רוצה תינוקת. אני רוצה הריון

הקול- איזה הריון

לילי- למה לא? זאת הפעם הראשונה שאני מבקשת ממך משהו

הקול- לא זאת לא הפעם הראשונה. את יודעת בכלל מה זה תינוקת, איך עושים תינוקת, כמה עבודה זה תינוקת?

לילי- אז נעשה את זה ביחד, נעשה סקס

הקול- (צועק) לא! אל תדברי ככה. את יודעת שאת "כמו ילדה" בשבילי!

לילי- (צורחת) אההההההה!!!

היא מפסיקה לעבוד

הקול- לילי...

לילי- למה אף אחת לא נולדת פה אף פעם?!

הקול- אני סיפרתי לך פעם על הנכה והמיליונר?

לילי- לא

הקול- אז תשמעי-

לילי- לא מעניין אותי

הקול- היא הייתה מותק של בן אדם. אני באמת אהבתי אותה... אבה הוא היה מיליונר. משעמם. הכול עבד חלק. הם התאהבו מעל הראש, יצאו מפה בטיל, חצי דקה. הכול קרה כל כך מהר שאחר כך גיליתי שנולדה פה תינוקת. בשלב הבטא, עוד לא קשרתי לאלגוריתם את החצוצרות

לילי- איפה היא? איפה היא? איפה התינוקת?

הקול- היא כבר לא תינוקת, לילי... היא פנטסטית. נהדרת. יפיפיה... (נשימתה של לילי נעתקת כשהיא מבינה שזו היא) אבל יש לה כול מיני בעיות. דימוי עצמי נמוך. מאד בודדה. אין לה כמעט זיכרון, בקושי 20 קילו בייט. מה לעשות. אני לא קוסם. אי אפשר לתקן הכול לבד. לגמרי לגמרי לבד

לילי- ואי אפשר, ש-

הקול- לא, אי אפשר, מתוקה. אי אפשר.

לילי- למה?

הקול- כי אי אפשר. תקראי לזה יחסי מרות, תקראי לזה מדע בדיוני... תקראי לזה איך שאת רוצה. (בעצב עמוק) אני אי זוגי. ואת- ממילא לא תזכרי. (מלטף אותה בקולו) תינוקת שלי. תינוקת שלי

לילי- את מה? על מה דיברנו-

הקול- על הקידום שלך, את לא רוצה קידום?

לילי- קידום?

הקול- כן, את לא רוצה להתקדם?

לילי- בטח. מה התפקיד?

הקול- חשבתי על ראשות המשמרת

לילי- ראשות המשמרת? בתוספת שכר?

הקול- הלואי. תאמיני לי.

לילי- אוקי. אז בשבתות אני לא עובדת.

הקול- את זה אני לא יכול להבטיח

לילי- אדיר

הקול- נהדר. אז דבר ראשון, ותקשיבי לי טוב, תבטלי את חיובי האשראי שהיא נתנה לי תכף ומיד

לילי- לבטל? אבל למה?

הקול- כי אנחנו אהבת חינוך, לילי. אנחנו עושים פה עבודת קודש. אני לא סתם אומר את זה. אנשים מפנטזים כל מיני דברים, אבל האלגוריתם יודע מה יכול לעבוד.

לילי- אנחנו אהבת חינוך

הקול- רק, תזדרזי

לילי- כן כן. מה זה היה? לבטל את חיוב האשראי. ראשות המשמרת. לבטל את- ראשות המשמרת- וואו

לילי מפקת ו"נכבית"

סצנה 12 - כעבור שנתיים. סלון הבית של טליה. היא מנקה. יהל נכנס עצבני, מכבה את המוסיקה שטליה האזינה לה

טליה- למה?

יהל- איכס, כזה נדוש

טליה- בסדר, מאסטר. לא ישנתי כל הלילה, זה מרגיע אותי

יהל- איפה הנעליים שלי?

טליה- ההורמונים משגעים לי את הגוף. אתה יכול לעשות לי מסאז'?

יהל- ראית אותם? (הוא מחפש בערימת הכביסה)

טליה- מה אתה עושה?!

יהל- איפה הן יכולות להיות?

טליה- אין לי מושג. אני לא אימא שלך

יהל- הן היו כאן

טליה- הנה. השארת קודם גם גרביים מלוכלכות, אתה לא יכול לזרוק אותם לכביסה?

יהל- אני מאחר. הזרקת את הפרגונל?

טליה- עוד מעט

יהל- מה עוד מעט?

טליה- אם היה מסודר הייתי מזריקה

יהל- כבר תשע. היית אמורה להזריק על הבוקר.

טליה- בסדר, אני אזריק את זה.

יהל- את רוצה שאני אזריק לך-

טליה- אתה לא צריך ללכת?

יהל- איפה זה? אני אזריק לך, זה לוקח שנייה

הוא לוקח את המזרק

טליה- מה אתה עושה?

יהל- בואי

טליה- מה זה? תן לי את זה

יהל- תני לי. פעם אחת נו, אני יודע מה לעשות. תסמכי עלי

טליה- מספיק עם זה! מה יש לך?!

יהל- תיזהרי! משוגעת!

טליה- מה אתה עושה?

יהל- תירגעי, מה את עושה

טליה- תרפה! תרפה!

היא מעקמת את ידו

יהל- איי! בסדר. משוגעת. זאת היד שפורטת. מה את צורחת?

טליה- כי מי ביקש ממך, קרצייה? אתה לא מבין שזה עושה לי בחילה?

יהל- מה הפלא שזה לא מצליח? את לא קולטת שחייבים לדייק?

טליה- בסדר, אבל אני באמצע משהו, תירגע

יהל- אני לא מבין, את לא רוצה ילד ממני?! זאת ההזדמנות האחרונה שלך

טליה- די! תצא לי מהווריד! קם לך בתשע ומחלק הוראות

יהל- את מאד תוקפנית

טליה- כי הגוף שלי מפוצץ בהורמונים. זה לא טוב לי, אני בת 45

יהל- זה תמיד רק את ואת. מה איתי? גם אני לחוץ, מה את חושבת, שבשבילי זה קלאסי לעשות ילד עכשיו? יש לי מבחן בסולפג'. חצי מהזמן אני בייביסיטר על התאומים, אי אפשר ללמוד ככה. ופיצה פוט מחליפים אחמ"ש, אני לא יודע מה יהיה שם. אבל אני יודע שאני מנסה ש-

טליה- (לוקחת את המזרק, ותוקעת לעצמה בבטן) בסדר לך?!

יהל- למה ככה?

טליה- אולי זה בכלל לא יעבוד

יהל- אז... נאמץ... כלב, או משהו. טוב, אין לי זמן עכשיו, יש לי מבחן אני אומר לך, אני חייב לצאת

טליה- אחר כך תכין שניצלים טוב? הם חוזרים בארבע, ואני בפגישות

יהל- ביי

טליה- מה ביי? תקנה גם מילקי ופלפלים ועגבניות

יהל- אני אשקול את זה

טליה- רגע, גם גזר

יהל- מה עוד? מעצבנת

טליה- שנייה. אל תלך ככה. (פאזזה) תביא גם פיתה. רק אחת. בסדר, פיתה? פיתה שלי.

הם מביטים זה בזו. מתקרבים. מתנשקים, מחפשים אחד את השני. יהל מרים את טליה ומשכיב אותה על הר הכביסה. הם מעיפים את הבגדים כמו קונפטי, ומתחפרים זה בזו.